

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

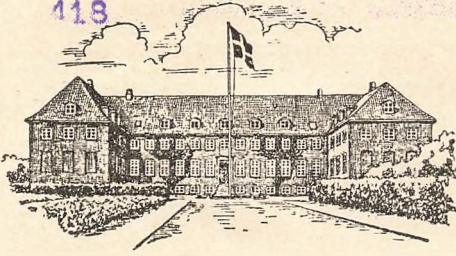
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

H. U. H.- *Bladet*

MEDLEMSBLAD FOR HASLEV UDV. HØJSKOLES ELEVFORENING — JULI 1953

GUDS JA

Så langt tilbage i historien, vi kan forske, har mennesker overalt på kloden famlet frem imod Gud for at finde frelse og mening i tilværelsen. De mange religioner er vidnesbyrd om menneskers forvirrede søgen, de er et råb fra jord til himmel om hjælp. Det er kristendommens forvisning, at Gud ikke har sidet dette råb overhørigt. Gud har svaret, da tiden var inde.

Men da Gud ville frelse os mennesker, åbenbare sig for os, tale til os, lod han ikke en gylde bog falde ned på jorden, skrev ikke med røgskrift på himlen, talte ikke med tordenrøst fra det høje, men blev menneske, levede et menneskeliv iblandt os. Det skete i Kristus. I Kristus har Gud åbenbaret sig for os, vist sit sindelag mod os. I

Kristus har Gud ligesom vist sit ansigt. Som en søndagsskole-dreng sagde: Jesus er det bedste fotografi, der er taget af Gud. Kristus er Guds ord til os mennesker.

Hvad er det da for et ord, som fra Gud lyder til os i Kristus? Det er et Ja, et Ja til mennesker og til menneskelivet. Jesus elskede livet, som ingen har elsket det. Og han elskede menneskene. I Kristus har Gud sagt Ja til os mennesker og vort liv. Til hele vort liv, også det, vi skammer os over og nødig vil tænke på. Ikke et billigelsens Ja, men et tilgivelsens Ja.

Det er dette Guds Ja, som bringer os fred, fred for både i går og i morgen. Fred for i går, det er: dine synder er dig forladt! Fred for i morgen, det er:

vær ikke bekymret, thi Gud ved, hvad du har brug for! Vi behøver ikke bekymre os for dagen i går, ej heller for dagen i morgen, men kan lægge det alt over til Gud og frimodigt af hans hånd tage dagen i dag med alle dens gaver og opgaver. Det er de mange nye muligheder, der lægges hen til os.

Med Jesus kom Guds rige til

jord, det rige, hvis ene store gave er freden lyst over fortid og fremtid, og hvis anden herlige gave er dagen i dag. Thi det er dagen i dag, der giver livet mening.

Favn kun trostigt, hvad Gud
har givet,
loft dit hoved og tak for livet!

H. C. Johannessen.

»Nu er landets lykketid«

siger digteren om tiden fra midten af juni til midten af juli, når syren og guldregn, hylde og valmuer blomstrer. Vi synes også, det har været en lykketid på Den udvidede Højskole. Arbejdet er gået med liv og lyst, og fællesskabet har været godt både mellem medarbejderne og eleverne og mellem medarbejderne indbyrdes.

I begyndelsen af juni havde eleverne en strålende tur til København, Sverige, Kullen og Hven, Frederiksborg slot og Roskilde domkirke. Siden kom kirketuren, som i år sluttede med indvielsesfesten for sygeplejerske Ella Gjermann, som til efteråret rejser til Santalistan som sygeplejerske og jordemoder. Vi har været meget glade for at have hende på holdet i sommer. Det har stor betydning for elevernes missionsinteresse at have en personlig bekendt derude.

I menighedskundskabstimerne har vi haft besøg af repræsentanter fra diakonissestiftelserne, Skovtofte samt af frøken Brostrøm fra K.F.U.K. og instruktør Tage

Petersen fra K.F.U.M.s idræt. En flok amerikanere faldt vældig godt til på skolen. Vi prøvede en undervisningstime på både dansk og engelsk! Foruden disse har yderligere et antal udlændinge besøgt os, f. eks. en charmerende lærerinde fra Malaya og en kvindelig skoleinspektør fra Chile. Det er UNESCO-stipendiater, som undervisningsministeriet sender ned til os. En dag fik vi stor invasion af Næstvedkredsens husmoderforeninger. Der var anmeldt 120, der kom 400! Men en festlig dag blev det trods lidt regn. Kvindekredsen fra Mårum har også besøgt os. Det var rart at være sammen med gamle venner fra Nordsjælland.

Sct. Hans aften var meget festligt i år. Kandidat Johannessen talte, spejderne underholdt, og til sidst var der varme pølser. Vi havde købt 600 pølser, som alle sammen blev spist; det giver et indtryk af, hvor mange vi var.

I juni har jeg måttet rejse en del. Det har været festligt at møde så mange gamle

elever i flere egne af landet. Tak fordi I sluttede op om møderne og var med til at bære dem både ved jeres tilslutning og ved forbøn.

Sidst men ikke mindst har vi haft

elevstævne.

Det var i år begunstiget af ualmindelig smukt vejr, og tilslutningen var endnu større end sidste år. Det blev et par rige dage, som vi mindes med taknemmelighed. Vi vil gerne hermed sige tak til alle jer, som kom, og til alle, der var med til at bede for stævnet samt for alle hilsenerne. I år kom hilsenerne til tiden, de kunne alle afleveres om søndagen. En særlig tak til jubilæumsholdene, både fordi I kom så talrigt og for den gave, I skænkede skolen. Vi bringer andet steds i bladet et udførligt referat af stævnet.

Vi har den glæde i år, at næsten alle elever bliver i fem måneder. De får derved et fuldt udbytte af kursus, og vi kan

lægge undervisningen i en linie fra først til sidst.

Nogle dage af juni var jeg til et europæisk højskolemøde på Askov. 35 forstandere fra 11 lande drøftede højskolens mange problemer. Der blev holdt foredrag af finansminister Thorkild Kristensen, lederen af Europarådets højskole i Brügge, professor Bruggmans, forstander Novrup m. fl. Måske kan der siden blive plads til et referat i bladet. Foreløbig har jeg haft lejlighed til at fortælle de tre højskoleers elever om det ved et fælles møde i Haslev missionshus. Det er en ny tradition, vi er ved at indføre. Tre fællesmøder i løbet af et kursus, hvor skolerne skiftes til at underholde. Vi lærer derved hinanden at kende, således at vi på den måde uddyber det fællesskab, som føres videre i de mange Haslev-kredse udover landet.

Hjertelig hilsen fra alle på skolen.

Jeres

Käti og Johs. Magelund.

Sommerfest

Vi har det som sædvanlig festligt og godt på H. u. H.; men blandt mange skønne og fornøjelige dage indtager elevmødedagene naturligvis førstepladsen — alle efter de gamle linier: „Jo flere vi er sammen o. s. v.“.

Der går altid meget arbejde forud; men det går med liv og lyst, fordi det er ungdom, der gør det — oplagt, opfindsom og glad ungdom. Det gælder elevernes ind-

sats — de glæder sig over at kunne gøre det festligt for gæsterne — og måske allerede til næste år, da de kan være blandt dem, der kommer, ser, hører og oplever.

Det gælder også „staben“, der i „underverdenen“ gør deres slid for, at alt kan klappe i rette tid.

Altså, der kogtes, stegtes, bagtes, skrubedes, skuredes, skuffedes, reves, pyntedes på fuld kraft, og resultatet svarede til an-

strengelserne. Lørdag middag, da de første deltagere begyndte at indfinde sig, var vi parat til at modtage invasionen, der kom fra øst, vest, syd og nord.

Det er morsomt at iagttage gensynsglædens udslag. Unge piger giver hinanden en kraftig knusning, ældre damer tager lidt mere reserveret på det. „Er det nu også hende?“ Jo, det er hende; så forsvinder det spørgende udtryk i ansigtet og giver plads for et lyst genkendelsessmil, alt mens varme håndtryk veksles. I mændenes kreds hører man: „Go'daw, go'daw, nå du også kommet, det var endda skønt“, og så lyder der et hånddask, der får folk med gigt i fingrene til at tænke: „Det var dog godt, det ikke var mig, han hilste på med den kraft“.

Kl. 15, da kaffebordet var parat, strømmede folk ned i den kendte og altid velbesøgte spisesal, hvor flere hilsener veksledes, mens bordets gode sager blev sat til livs. Vi havde derefter tid til lidt frit samvær, det er en vigtig ting ved et elevmøde.

Kl. 16 samledes vi i haven; forstander Magelund bød gæsterne velkommen, hvorefter cand. theol. H. C. Jøcannessen holdt foredrag over emnet: Det må gerne blive mandag. Vi bringer foredraget som artikel i augustnumret; derfor findes det ikke omtalt i Ax. Nielsens talerreferat, som følger nedenfor. Her skal nu blot omtales den meget smukke havefest lørdag aften, hvor fakler og kulørte lamper fik haven til at ligne et helt eventyrrige.

Underholdningen foregik på den ny scene, der er indrettet mellem de to græs-

plæner. Elever med fakler dannede en halvkreds, i hvis centrum — omgivet af en flok småfolk — Jøhannessen sad som recitator og gengav Kaj Munks historiske digt om Danmark. I Recitationen var indlagt sange, solo eller fællessang, som både skabte afveksling og sammenknytning mellem de forskellige optrin.

Afslutningen bestod i, at fem hvidklædte piger, mens Axel Nielsen reciterede „de fem vilde svaner“, langsomt udfoldede de nordiske flag; det var smukt — ja, mon ikke vi skal sige betagende i den skønne aften, og det samme gælder sidste akt, hvor fakkelbærerne trådte frem, så lysende dannede et kors, mens bærerne sang: „Spred vinge korsets banner“, og „Ved korsets fod hos Jesus“. Hermed var en god eftermiddag sluttet.

Vi giver nu ordet til Axel Nielsen, hvis referat af foredragene følger her.

Lørdag aften talte forstander Magelund om „Højskolens målsætning“. Forstanderen redegjorde for det røre, der for tiden er i hele den vestlige verden omkring spørgsmålet om voksenundervisning (adult education). Overalt i verden er man optaget af, hvad vi vil med denne undervisning. På forskellige internationale konferencer har man drøftet dette problem, men uden at man har kunnet blive enige. Det er karakteristisk for tidens rodløshed og splittethed. Vor opgave må være at se de store linjer i en tid, hvor det er specialisterne, som fører det store ord. Det er ofte i den grundtvigsk-koldske skole sagt, at højskolens opgave er en Johannes Døbergerning. Deri kan vi være enige, når man vel at mærke giver agt på, hvad Johannes Døbers gerning gik ud på. Det var en dobbeltgerning. Han vakte syndserken-

delse. Det er også vor opgave. Det kan gøres ved at forkynde Guds skaberordning i naturen og menneskelivet. Johannes Døberens anden gerning var at pege på Kristus. Også dette må højskolen gøre. Vi må vise de unge, hvad der er skænket os i Kristus. På den måde kommer højskolen til at omfatte hele menneskelivet. Og når man er grundfæstet i centrum, kan man se frit til alle sider.

Hvis man er stærkt optaget af periferiske spørgsmål, bliver man let fanatisk. Er man derimod forankret i noget centralt, får man vid-syn. Det er umuligt at engagere unge, uden at der ligger et helhedssyn bagved. Man kan ikke drive højskole på detaljer. Det er ofte forsøgt, men det er altid mislykkedes.

Ved foredraget søndag formiddag talte lærer N. P. Pedersen ud fra verslinierne „Her er sommervind nok, her er sædejord nok, bare vi havde kærlighed nok“; og omtalte, at i Åndens verden er der mange slags sædejord ligesom i Danmarks jord. Mange mener, at der i vort folk er for megen dårlig sædejord. Vi er ikke selv uden skyld, dersom det er sådan. Meget åndeligt arbejde udføres sådan, så jeg frygter for, at vi tramper ageren til i stedet for at berede den. Vi er også ofte ængstelige for, at der ikke er kærne i den sæd, vi sår. Det er tomme ord.

Vi har megen god sæd, så vi skulle ikke have nødig at så avner. Jeg tænker på vore gamle sange og vore sagn og eventyr. Og jeg tænker på vor kirkelige arv. Det er utroligt, så lidt vi regner med disse skatte. I stedet udspreder vi en syndflod af underlødigt. Vi, som lever nu, har ansvaret for den generation, der vokser op. Ve os, om de en dag skal sige om os, at vi havde for travlt til at give dem en god arv — vi har givet avner i stedet for kerne af bare travlhed. Og så var årsagen, at vi ikke havde kærlighed nok. Dersom vi holdt mere af vort medmenneske, så gav vi dem det bedste, vi havde. Og hvorfor har vi så ikke mere kærlig-

hed? Mon ikke, fordi vi mangler kontakt med kærlighedens kilde? Vi er så optaget af os selv, og derfor bliver der så lidt til de andre. Vi er alle skabt til at gå ud med den gode sæd.

Pastor Aalbæk Jensen talte søndag eftermiddag om Ny Testaments syn på autoritet. Hvordan så menigheden på apostlene? Det var jo den tids præster og biskopper. Og hvordan så de på sig selv? N.T. giver ikke klar besked på dette spørgsmål. Synet skifter fra sted til sted. Tre synspunkter anlagdes. I Jerusalem, hvor Jacob var leder, mente man, at denne menighed var den fornemste, da den lå på det sted, hvor de store frelseshistoriske kendsgerninger var sket. De regner med, at Jacob har en særlig autoritet. De regner i det hele med, at hvad apostlene sagde, var sand autoritet. De kommer derved i konflikt med det paulinske syn, og i Galaterbrevet læser vi om dette sammenstød. Her bryder man for første gang med den opfattelse, at der er givet anden myndighed end den, som evangeliet giver. Johannes's syn ligger endnu længere til venstre. Hos ham er en apostel absolut ikke mere end enhver anden kristen. Det er Ånden og ordet, som har den overvældende myndighed.

Her træffer vi altså brydninger, som vi kender indtil i dag. Den kristne har vidnesbyrdet i sig selv. Vi har ikke brug for ydre autoritet for at kunne modtage ordet om det evige liv. Det er Guds ord alene, som har myndighed. Andet kan ikke have det. „Kom hjerte med hvad dødt du har — — gak med det alt til ham, som døde, men levende dig nu vil møde“.

Aalbæk Jensen omtalte derefter oldkirkens syn på prædikenen. Den er et vidneudsagn om det, som var sket, og som man selv havde set og oplevet. Den peger bort fra sig selv, modsat en mere moderne opfattelse af vidnesbyrdet, hvor man fortæller om sig selv. Beretningen om de ting, der er sket, skal virke ved deres eget indhold. For oldkirken var der ingen forskel på

lære og liv — og da slet ingen modsætning. Læren (undervisningen) virker det samme som vidnesbyrdet.

Der er i N.T. brugt to ord, som vi oversætter ved „at forkynde“. I det ene må vi tilføje ordet „evangeliet“. I dette ligger noget meget aktivt. Det er evangeliet, der evangeliserer — ikke forkyndelsen eller forkynderen. Det er med evangeliet som med radium. Det har i sig en skjult kraft, og ingen går uberørt forbi dette kraftstof.

De første kristne havde en ubegrænset tillid til ordets magt, derfor herskede der i urmenighederne den mest ubegrænsede frihed i formerne. Der fandtes ingen autoritet, som bandt menighederne sammen. Det havde ingen behov for noget ydre apparat. Her er alle lige, og ingen er den andens myndighed. Der er tre, som vidner: Anden, vandet og blodet. Dersom vi tager imod menneskenes vidnesbyrd, da er Guds vidnesbyrd større; thi dette er Guds vidnesbyrd, at han har vidnet om sin søn. Den som har sønnen har livet. Den, som ikke har sønnen, har ikke livet.

Taleren overlod til tilhørerne selv at drage linjerne op til vore dages forkyndelseskriser; men man fornå, at der var ting her, som måske, om det bliver levende for os, kan komme til at betyde en fornyelse, da vi har megen tro på vore egne arrangementer og vort eget arbejde, og vi vil gerne havde ydre autoriteter at støtte os til f. eks. i dagens debat om det evige liv.

Festen sluttede med opførelse af et kirkespil, som fru forstander *Magelund* havde oversat fra schweizisk. Det var et forsøg, som faldt særdeles godt ud. På skolens nye friluftscene fremførte eleverne iklædt bibelske dragter det meget smukke spil „Tilgivelsen“, der dybt greb forsamlingen. Som indledning til stykket gav lærer *Axel Nielsen* en historisk oversigt over forholdet mellem kirke og drama og omtalte de forsøg, der for tiden foretages rundt i alle pro-

testantiske lande, på kristen forkyndelse gennem dramatisk kunst.

Haslev udvidede Højskole gav hermed et bidrag til dette forsøgsarbejde, som utvivlsomt i kommende år vil få stadig større tilslutning i det kristelige ungdomsarbejde. Her er en arbejdsform, som vor tids mennesker har brug for, og en form for forkyndelse, som de kan modtage.

Her slutter *Ax. Niensens* referat. Det er også slutningen på festen. I løbet af aftenen biledede, cyklede og „knaldede“ mange af deltagerne hver til sit, men den største part benyttede dog nok det mere gammeldags tog til hjemfarten.

n. p. p.

H A S L E V S T Æ V N E

afholdes søndag den 30. august 1953 i Gram.

- Kl. 9,30 højmesse i Gram kirke ved forstander pastor *Magelund*, H.u.H. Altergang ved pastor *Philipsen*.
- Kl. 12,00 middag på *Andersens* hotel à kr. 5,50.
- Kl. 14,30 i menighedshuset, velkomst, derefter taler lærer *Borup*, Højskolen.
- Kl. 15,30 fælles kaffebord. Sidste nyt fra skolerne. Frit samvær.
- Kl. 20,00 afslutningsmøde ved lærer *Sv. Jensen*, Landbrugsskolen, og forstander *Magelund*.

Alle møder begynder præcis. De Unges sangbog benyttes.

Indmeldelse til middag og kaffebord bedes sendt inden 27. august til konsulent *A. Mortensen*, Gram. Telf. 175.

The fås til medbragt aftenmad.

Gør os den store tjeneste at melde eder i god tid.

Velkommen til Gram.

Bestyrelsen.

Vinter 1935—36.

Kære alle. Vi havde et velbesøgt og godt stævne i Vejle for tre år siden. Skal vi have et igen i år? Flere kammerater har skrevet til mig om det og bedt mig bringe sagen frem i bladet.

Må vi høre fra jer snarest muligt, der skal jo være et vist antal, for at stævnet kan sættes i værk. Mon ikke lørdag den 12. og søndag den 13. september kunne passe godt. Otto Mathiesen har lovet at ordne alt med tilrettelæggelsen. Vi venter at høre fra jer.

Med hjertelig hilsen

N. I. Knudsen, K.F.U.M., Holstebro.

Følgende, som har været samlet på K.F.U.M. i Vejle hos Svendsen, sender hilsen til forstander, lærere og elever fra vinterholdet 50—51.

Jens Sanggaard, Simon E. Hestehave, Hanne Jessen, Bo Back Rolien Nielsen, Kätthe Donslund, Anna Sørensen, Hans Danslund, Knud E. Svendsen.

„Regndråben“ 1928

har ved formd. frk. Astrid Andersen indsendt kr. 20,00 til elevforeningen.

Hermed tak og kvittering.

Bryllupper.

Lørdag den 4. juli viedes i Københavns domkirke frk. Martha Knudsen, s. 44, til hr. stud. teol. Vilhelm Johansen.

Lørdag den 11. juli viedes i Silkeborg frk. Ruth Schriver til hr. Karl Sørensen, H.u.H., vinteren 50—51.

Lørdag den 4. juli viedes i Stenderup kirke sygepl. frk. Ruth Møller Nielsen, H.u.H. 49—50, til hr. disponent Egil Andersen.

18. jan. viedes i Hodde kirke frk. Magny Mikkelsen til hr. Vagn Rix, H.u.H. 50—51, Hulvig, Tistrup.

16. maj viedes i Janderup kirke frk. Gudrun Vennberg til hr. Hans A. Johansen, Hedelund, Vrøgum.

Lørdag den 18. juli viedes frk. Margrethe Hansen vinteren 49/50 til hr. tømmer Helge Jensen, Vemmelev pr. Forlev.

H.u.H. ønsker hjertelig til lykke.

En hilsen til eleverne fra vinteren 52/53.

En lille flok vi samlet er, vi drøfter mange minder. Og tankerne de går til jer, medens kaffebrødet forsvinder.

„Kan I huske?“ og „Kan I mindes?“ de ord de lyder så mangan gang. Da Georgs tøj intet sted kunne findes, da tiden for Basse i vaskerummet blev lang.

Da Alice i gyngestolen blev båret op, da pastoralseminariet var her et par dage, da Dugård lignede Ellen fra tå til top. ak ja, den tid kommer aldrig tilbage.

Vi håber, at alle fra vinteren 52—53 skal ses til sommer, til elevfesten her på H. u. H. Og hvis vi alle 119 kommer, skal vi turen „den store jord“ gå. Rigmor, Grethe, Anni, Mina, Lilly, Stinne, Marie, Birgit, Astrid, Nelly, Ulrik, Hans, Ehlig, Jørgen.

Hjertelig hilsen og tak for den smukke krans og blomsterne til min mands grav på elevmødedagen.

Theodora Pagh Petersen.

Haslevkredsen i København (H u H)

Udflugten til Hillerød allyses. Møde 1. september, nærmere bekendtgørelse i aug. nr.

P. k. v.

Emma Augustinus.

Hjertelig tak for al venlig opmærksomhed ved vort bryllup.

Elisabeth og Jørgen Balle-Olsen,
Glostrup.

Billeder fra elevfesten kommer i augustnummeret, bl. a. fra gymnastikopvisningen; der som sædvanlig var meget vellykket. I år var der to hold — sommerholdet og et hold »gamle« delingsførere.

Eleforeningens generalforsamling

er et af de faste led i elevmødets program, dens forløb er i almindelighed nogenlunde ens hvert år, når ikke større spørgsmål er på dagsordenen. I år forløb den hurtigt og let.

Fmd. bød velkommen, takkede gl. elever for god tilslutning og skolen for god modtagelse, og efter at Axel Nielsen var valgt til dirigent, aflagde fmd. en kort beretning om det forløbne år og opfordrede derefter til at slutte godt op om foreningen.

Kassereren fremlagde derefter regnskabet — se nedenfor. Dette viste, at året har været et af de magre år.

Næste punkt var bestyrelsesvalg, der afholdes hvert andet år. På valg var fru K. Overgaard Nielsen, Ribe, sekretær Johs. Johnsen, København og lærer N. P. Pedersen, der alle genvalgte.

Under eventuelt drøftedes understøttelser og en eventuel kontingentforhøjelse til 6 kr. Man enedes dog om at blive stående ved 5 kr. og lade det være frivilligt, om nogen vil give mere.

Her følger så regnskabet.

INDTÆGT

Overført kassebeholdning kr.	562,19
Kontingent	9.107,93
Diverse indtægter	590,64
Hævet i sparekassen	2.450,00
<hr/>	
Ialt kr.	12.710,76

UDGIFT

Bladet: trykn., billeder o.s.v. kr	7.349,23
Avispostkostkontoret	2.078,30
Elevunderstøttelse	1.305,00
Omkostningskonto	531,60
Diverse udgifter	993,64
<hr/>	
Ialt kr.	12.257,77

Balance	452,99
<hr/>	
Ialt	kr. 12.710,76

Regnskabet sluttet $\frac{4}{7}$ 1953.

N. P. Pedersen.

STATUS pr. $\frac{4}{7}$ 1953

Indest. i Haslev Sparekasse

Bog nr. 2942 b	kr. 5.491,00
Bog - 4101	54,84
Kassebeholdning	452,99
Indst. på giro	56,73
Udestående fordring	100,00
<hr/>	
Ialt	kr. 6.155,56

Revideret og fundet i orden. Kassebeholdningen forevist.

Johs. Johnsen. K. Overgaard Nielsen.